

Rep.Nr.

2013 / 541

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 18 FEBRUARI 2013.

5DE KAMER

Arbeidscontract
Op tegenspraak
Definitief + Verzending naar de Arbeidsrechtbank te
Leuven

In de zaak:

**DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE DIENST
VOOR BRANDBESTRIJDING EN DRINGENDE
MEDISCHE HULP**, met burelen gevestigd te
1000 BRUSSEL, Helihaven 11.

Appellant, vertegenwoordigd door Mr. M.
VERGOTE, advocaat te Brussel.

Tegen:

P S

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr.
K. GEERTS, advocaat te Leuven.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het
hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank van Leuven op 17 januari 2012;
- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 16 februari 2012;
- de conclusies en syntheseconclusies van de partijen;

Gelet op de door partijen neergelegde stukken.

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 21 januari 2013 waarna de debatten gesloten werden, waarna de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

I. FEITEN

De heer P is in dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor brandbestrijding en dringende medische hulp (hierna genoemd de Dienst).

Volgens een aangifte van arbeidsongeval van 16 april 2009 vond op 4 april 2009 een incident plaats, tijdens de uitvoering van een opdracht waarbij de ziekenwagen waarmee de heer P als begeleider samen met een collega als chauffeur, de heer C, een patiënt vervoerde naar het Sint-Janshospitaal. De chauffeur van een ander voertuig achtte zich klaarblijkelijk gegriefd door een gebaar dat vanuit de ziekenwagen naar zijn vriendin zou zijn gemaakt, en vroeg hieromtrent uitleg aan de bestuurder van de ziekenwagen. Hierbij ontstond een stevige woordenwisseling, waarbij de collega-chauffeur van de heer P een slag kreeg en zowel de heer P als zijn collega verbaal aangevallen werden, zij werden volgens de verklaringen van hen zelf en de aanwezige getuigen met de dood bedreigd door de chauffeur van het voertuig en twee later bijgekomen vrienden van deze laatste.

Met aangetekende brief van 21 juni 2010 maakte de Dienst aan de heer Prinsen de beslissing van dezelfde datum kenbaar dat de feiten niet als arbeidsongeval

konden worden weerhouden. In de bijgevoegde beslissing werd in essentie aangegeven dat er geen bewijs was van het bestaan van een plotse gebeurtenis daar tegenstrijdige verklaringen werden afgelegd.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 27 januari 2011 vorderde de heer P voor de Arbeidsrechtbank te Leuven het Brussels Hoofdstedelijk Gewest als rechtstreeks verantwoordelijke voor de Dienst, in hoofdorde te veroordelen tot het betalen van de wettelijke vergoedingen overeenkomstig de Arbeidsongevallenwet Private Sector ingevolge het ongeval van 4 april 2009, te vermeerderen met de wettelijke en de gerechtelijke intrest, en tot betaling van de medische kosten ten gevolge van het ongeval, provisioneel begroot op 1`EUR.

In ondergeschikte orde vorderde hij de aanstelling van een deskundige met als opdracht zijn toestand ingevolge het ongeval van 4 april 2009 te omschrijven.

Tenslotte vorderde hij de veroordeling van gedaagde tot de kosten van het geding.

b.-

Met conclusie, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank op 13 april 2011 kwam de Dienst vrijwillig tussen.

c.-

Met vonnis van 17 januari 2012 stelde de arbeidsrechtbank het Brussels Hoofdstedelijk Gewest buiten zake en verleende zij akte aan de Dienst van zijn vrijwillige tussenkomst.

De arbeidsrechtbank verklaarde de vordering ontvankelijk en zegde voor recht dat de feiten die zich op 4 april 2009 hebben voorgedaan een arbeidsongeval zijn, dit met toepassing van de Arbeidsongevallenwet Openbare Sector.

Alvorens verder recht te doen stelde dr. K. Ringoet aan als deskundige met als opdracht advies te verstrekken over de gevolgen van dit arbeidsongeval.

De beslissing met betrekking tot de kosten werd aangehouden.

d.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

e.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 16 februari 2012 tekende de Dienst hoger beroep aan tegen dit vonnis. Zij vorderde dat het arbeidshof dit vonnis zou teniet doen, zou zeggen voor recht dat de heer F geen slachtoffer was van een arbeidsongeval en bijgevolg diens oorspronkelijke vordering zou afwijzen.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

a.-

Aan de orde is de vraag of de heer P op 4 april 2009 al dan niet het slachtoffer was van een arbeidsongeval.

Met toepassing van artikel 2 eerste lid van de Arbeidsongevallenwet Openbare Sector is een arbeidsongeval elk ongeval dat zich tijdens en door de uitoefening van het ambt heeft voorgedaan en dat een letsel veroorzaakt.

Met toepassing van artikel 2 tweede lid van de Arbeidsongevallenwet Openbare Sector wordt vermoed dat, wanneer het ongeval overkomen is tijdens de uitoefening van het ambt, het ongeval overkomen is door het feit van de uitoefening van het ambt.

Met toepassing van deze bepaling dient het slachtoffer van het arbeidsongeval of zijn rechthebbenden aantonen dat het ongeval tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is voorgevallen en een letsel heeft veroorzaakt.

Wanneer aangetoond wordt dat het ongeval overkomen is tijdens de uitvoering van de ambt geldt een vermoeden dat het ook door de uitvoering van dit ambt is overkomen. Dit vermoeden is weerlegbaar, zodat de tewerkstellende overheid het tegenbewijs kan leveren, en bijgevolg kan aantonen dat, wanneer het ongeval tijdens de uitvoering van het ambt is voorgevallen,

het niet door het feit van de uitvoering van het ambt is overkomen.

Om het bewijs te leveren van het bestaan van een arbeidsongeval (niet arbeidswegongeval) moeten het slachtoffer of diens rechthebbenden het bewijs leveren van het bestaan van een letsel en van een plotselinge gebeurtenis overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

b.-

De plotselinge gebeurtenis wordt omschreven als een tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in tijd en ruimte omschreven element waarin eventueel de oorzaak te vinden is van het feit dat het letsel zich heeft voorgedaan, zonder dat evenwel vereist is dat dit element kan onderscheiden worden van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

(vgl. Cass. 19 februari 1990, R.W. 1990-91, 393; Cass. 13 oktober 2003, J.T.T. 2004, 40; Cass. 24 november 2003, J.T.T. 2004, 34)

De verklaring van het slachtoffer is op zich onvoldoende als bewijs van de plotse gebeurtenis, wanneer zij niet wordt ondersteund door voldoende eensluidende en overeenstemmende gegevens.

(vgl. Arbh. Brussel 19 juni 2000, De Verz. 2000, 642; Arbh. Luik 7 november 2001, De Verz. 2002, 377)

De eigen verklaring van de getroffene volstaat niet om het bewijs te leveren van de plotse gebeurtenis, maar dient te worden bevestigd door bepaalde, gewichtige en overeenstemmende vermoedens.

(vgl. Arbh. Gent 19 april 1990, J.T.T. 1990, 269)

Het bewijs van de plotse gebeurtenis kan bijgevolg worden geleverd door alle wettelijke middelen, getuigen inbegrepen, en door ernstige en met elkaar overeenstemmende vermoedens.

De heer P houdt voor dat de plotselinge gebeurtenis te vinden is in het feit dat hij door de bestuurder van een ander voertuig werd bedreigd, mogelijk met de dood.

In voorliggende betwisting zijn er voldoende ernstige en met elkaar overeenstemmende gegevens vermoedens die het bewijs van de door de heer P aangehaalde plotse gebeurtenis opleveren, meer bepaald de verklaringen die werden afgelegd door beide

slachtoffers, en de getuigen, voornamelijk in het kader van het strafonderzoek.

De verklaring van getuige Crockaert maakt duidelijk dat zowel de heer P als de heer C met de dood werden bedreigd, en bevestigt bijgevolg de versie van de feiten van de heer P

Ten onrechte argumenteert de Dienst dat de diverse afgelegde verklaringen tegenstrijdigheden bevatten. Inderdaad laat het geheel van de verklaringen toe de exacte toedracht van de feiten te bepalen en is het enkele feit dat sommige verklaringen licht van elkaar afwijken, niet ter zake.

c.-

Met letsel wordt elke gezondheidsschade bedoeld. (vgl. J. Petit, A.P.R. Tw. Arbeidsongevallen, Story-Scientia, Gent 2005, nr. 178)

Naar het oordeel van het arbeidshof toont de heer P eveneens het bestaan van een letsel aan, en zulks aan de hand van de diverse arbeidsongeschiktheidsattesten, in het bijzonder de verklaringen van zijn behandelend arts dr. Massant, die aangeeft dat de heer P ten gevolge van de tijdens het incident ondergane bedreigingen wel degelijk een psychisch letsel ondervindt.

Psychische stoornissen kunnen inderdaad eveneens een letsel in de zin van de Arbeidsongevallenwet zijn. (vgl. Arbh. Brussel 12 maart 2001, Soc. Kron. 2003, 333; Arbh. Antwerpen 29 januari 2002, Soc. Kron. 2001, 386)

Het is bijgevolg ten onrechte dat de Dienst argumenteert dat geen plotse gebeurtenis wordt aangetoond nu vaststaat dat enkel de collega-chauffeur van de heer P effectief fysiek werd aangevallen, en niet de heer Prinsen, die enkel verbaal werd bedreigd.

d.-

Artikel 2 tweede lid van de Arbeidsongevallenwet Openbare Sector bepaalt dat, wanneer de getroffene of zijn rechthebbenden naast het bestaan van een letsel een plotselinge gebeurtenis aanwijzen, het letsel behoudens tegenbewijs vermoed wordt door een ongeval te zijn veroorzaakt.

Vermits de heer P het bestaan van een plotselinge gebeurtenis aantoonde en van een letsel, wordt dit letsel vermoed door het ongeval te zijn veroorzaakt.

Het was dan ook terecht dat de arbeidsrechtbank oordeelde dat de heer P het slachtoffer was van een arbeidsongeval op 4 april 2009.

Het hoger beroep is bijgevolg ongegrond.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond, wijst de Dienst ervan af;

Verzendt de zaak met toepassing van artikel 1068 Ger.W. terug naar de Arbeidsrechtbank te Leuven voor verdere uitvoering van de bevolen onderzoeksmaatregel;

Verwijst de Dienst in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van beide partijen vereffend op 160,36 EUR rechtsplegingsvergoeding arbeidshof.

Aldus gewezen door de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel en ondertekend door :

Mr. D. RYCKX: Raadsheer,

P. CLERINX: Raadsheer in Sociale Zaken als werkgever,

D. VANHAGENDOREN : Raadsheer in Sociale Zaken als werknemer-arbeider,

En bijgestaan door :

D. DE RAEDT : Griffier,

P. CLERINX

D. DE RAEDT

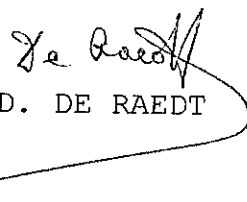

D. VANHAGENDOREN

D. RYCKX

De heer P. CLERINX, Raadsheer in sociale zaken als werkgever, die bij de debatten aanwezig was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig art. 785 Ger. Wb. wordt het arrest ondertekend door Mr D. RYCKX, Raadsheer en Mr D. VANHAGENDOREN, Raadsheer in sociale zaken als werknemer-arbeider.

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 18 februari 2013 door de heer D. RYCKX, Raadsheer, en bijgestaan door D. DE RAEDT, Griffier,

D. DE RAEDT

D. RYCKX